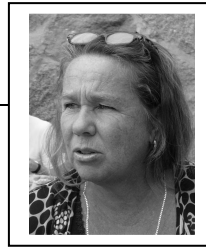

Gunilla tänker högt!

Södertälje 6 februari 2006

Det finns hopp om ljusare tider - jag vet...en liten bilsväng igår i den tidiga timmen tog oss till Torö. På väg 225 med nästan ingen trafik alls sällskapade vi med Telespånarna på radion, för övrigt sista programmet - trist. Vid tre olika platser kring Sorunda och Stora Vika irrade nyvakna rävar omkring i solen. De riktigt glänste i solen. Ni vet - som ett vykort mot de glittriga åkrarna.

Väl framme vittnade röken ur stabornas skorstenar att även de var vakna i kylan. Och naturligtvis blev det ett litet besök hos Moster Britt på berget. Med en kaffemugg på fönsterbrädan och stolen framdragen ända till balkongdörren höll hon alla småfåglarna sällskap. Eller var det tvärtom? Där var talgoxar, blåmesar, finkar och en mallig koltrastkille mumsandes goda frön och talgbollar. Snart vankas annat kalas. Tänk 90 år! En aktningsvärd ålder. Vi bugar och bockar!

En koll nere vid Holmen också förstås. Nja, första doppet får nog vänta åtminstone fyra månader till. Vi blev inte badsugna även om vattnet var i det närmaste kristallklart. Minns ni i somras? Hujedamej ett sånt äckelvatten vi hade då! På vägen upp mot stugan kände vi hur solen riktigt värmdde våra ryggar. Knirre knarr knirre knarr lät det under kängorna. Mysigt.

Och, som gammal nynäsbo fick jag en tur till Nynäs. Vi åkte, som sig bör, Ringvägen runt. Vi hade inte bråttom, och tur var väl det. Det var inte helt lätt att zickzacka mellan promenerande nynäsbor. Vi såg hur de tänkte - Här vandrar man, man åker inte bil på den här vackra vägen. I vikarna var det tusen och åter tusen sjöfågel som pladdrande låg och guppade i vågorna. Människor stod och bara njöt av naturen, stillheten och solen. Undrar hur många foton som knäpptes där igår. Kanske var de en aning irreterande på oss och några andra 08-or som färdades i bil.

Så ut ur stan, den nya vägen, som jag inte riktigt har vant mig vid än. Förbi Stattmos och alla de gamla ställena som pappa berättat om från när han var liten kis. Man passerar även långt nedanför Villgatan där pappa växte upp med sina sju syskon, mellan Lilla och Stora Loppan. Och nu, swichar vi bara förbi. Vi ser det som självklart att det ska gå snabbt och säkert att ta sig mellan A och B medan vi ringer i mobilen, ser hur kallt det är i luft och på mark, får senaste sportresultat i radion, slänger iväg ett sms och hoppas att vi hinner hem till Lindströms dialektprogram om Stockholmska. Tiderna förändras du farsan!

Och...en liten räv till vid Norviksvägen, alldeles intill vägen satte han sig och tittade nyfiket på oss som stannade och pratade med honom en liten stund. Då var naturligtvis laddningen i batteriet slut. Men bilden fastnade ändå - på näthinnan.

Och vi, vi ses snart på Blåkulla, vid bomiläggningsen, i blåsipps-och vitsippsbackarna, på Holmen, på Ankis och i Torö Butik.....

Snart är det dags att krypa ur soffan!

Trevlig vår hälsar Gunilla